

Și taci...

Adina Speranta

Am țesut amintiri zdrențuite de timp,
Măcinate viclean de rugina uitării
Ca piatra ce-ascunde povești din Olimp
Prizonieră-n nisipul rece al mării.

Am pictat anotimp de visare și basm
Într-o lume străină, pierdută bizar,
Melodii am creat din barbarul sarcasm
Și-am băut roua dulce topind un ghețar.

Azvârlit-am cu soare-n amurgul cețos
Să întorc iarăși ziua în clipa dintâi,
Să tresară caisul cu zâmbet lemnos
Și o șoptă sfioasă să-ți spună: Rămâi!

Ce straniu e voalul de-obârșie sacră
Prin care dansează vitralii cerești,
Hipnotic tăciunii pulsează în vatră
Sclipiri primitive cu arderi firești.

O lume vrăjită, închisă-ntr-o sferă
Te-așteaptă să vii, să cunoști paradisul:
Hai vino, iubite, în lumea ce speră
Și taci, când în noi înflorește caisul!

26.03.2016